

Ali Irshad Al Lawati – intervju på Mallorca 2017 – förhandstitt 2

När jag var 15 år brukade jag sitta med morfar och hans vänner på kvällarna. En av hans vänner var en grinig gammal farbror som jämt beklagade sig över sin diabetes. Han var också överviktig. Hans chaufför släppte av honom vid grinden och han kom linkade upp med sin käpp, sjönk ihop i stolen och började beklaga sig. Under en period på kanske fem månader satt jag inte med dem, och när jag sen gjorde det igen satt vi där och väntade på honom. Och där kom han gående med spänstiga steg i gympaskor. Han såg så förändrad ut. Han hade säkert gått ner tio kilo. Han såg tio år yngre ut och han log. Han spatserade fram till oss och satte sig och jag bara gapade. Jag knuffade till morfar: "Vad har han gjort?" För jag var själv klotrund. Knuffade man omkull mig, rullade jag iväg. Så morfar frågade honom och fick en skrift med rubriken "lågkolhydratkost" på arabiska. Så jag läste den. Jag var 15 år gammal och hade ju fått lära mig att fett var onyttigt, men här stod det: "Ät fett och gå ner i vikt." Jag sa till morfar: "Men han tar ju livet av sig!"